

Opinió

Avui parla **Arnau Bonada** Economista, president de la Xarxa Onion i vicepresident segon del CIESC

El 'Sim City' de Sabadell

A la meua adolescència, fa ja algunes dècades, vaig afeccionar-me als jocs d'ordinador d'estratègia. Entre els meus preferits hi havia el *Sim City*, un simulador de construcció i gestió de ciutats. En aquell videojoc, es partia d'un terreny absolutament buit en el qual, de mica en mica, calia anar afegint-hi carreteres, subministraments, infraestructures... També s'havia de decidir a quines zones del municipi s'ubicaven àrees residencials, industrials o comercials. Sense un adequat equilibri

entre aquestes tres tipologies, el projecte fracassava, els habitants tocaven el dos i perdies la partida.

Desconec com ha anat evolucionant el videojoc al llarg dels anys. El que us puc assegurar és que, a la meua època, no era possible que en una zona planejada com a industrial hi apareguessin pistes de pàdel. Per aquest motiu, quan dimarts vaig llegir al Diari que en un polígon de Sabadell "en tres anys l'oferta per practicar el pàdel s'ha quadruplicat, fins a fregar les cinquanta pistes en un radi de 500 metres" vaig patir un lleuger sobresalt.

La teoria econòmica clàssi-

ca ens explica que, a mitjà termini, els recursos escassos acaben en mans de qui és capaç d'obtenir-ne un rendiment més alt, ja que pot pagar un preu més elevat per aquests recursos. Per tant, sota aquesta premissa, el negoci de les pistes de pàdel generaria un benefici més gran que les activitats industrials potencials que es poden establir al polígon. Aquesta hipòtesi, si fos certa, em resultaria força inquietant.

Una altra possible explicació seria que el polígon en qüestió tingues unes característi-

ques (accessos, mida de les naus, comunicacions, interrelació amb l'entorn...) que el fessin poc atractiu per acollir-hi activitats industrials d'alt valor afegit, en comparació amb altres polígons en competència de la zona. Si aquest fos el cas, les solucions no serien ni ràpides ni barates.

En qualsevol cas, i partint de la base que la indústria ha de ser d'especial interès per al nostre municipi, crec que hem de mantenir, en tot moment, un enfocament absolutament realista. I, sobretot, prendre decisions basades en una diagnosi prèvia molt sòlida. Altrament, si planifiquem estratègies que entrin en contradicció amb els fluxos detectats de l'oferta i la demanda, el que és més probable és que acabem perdent la partida.

Cal prendre decisions basades en una diagnosi prèvia molt sòlida